

եւ հեռանալ. $n(r)u(x)$ ասէ սրբազան աւետարանիչն յոհաննէս որ ոք ասիցէ նմա ողջոյն կըցորդ լիցի մեղաց $n(n)-r(w)$, եւ պողոս ասէ յառնէ հերձուածողէ հրաժարեալիւր զի թիւրեալ է ի ճըշմարտութենէ, այսու հետեւ ով ոք $n(n)-r(w)$ ողջոյն տայցէ եւ կամ $w(\epsilon)r$ հնեատ(x) ասասցէ. կամ $v(w)r(u)u(\epsilon)t$ անուանեսցէ, եւ կամ աջ համբուրեսցէ. համբոյրն այն $u(w)t(w)n(w)j$ լիցի, եւ եթէ ոք խօսեսցէ ընդ նմա, կամ առեւտուր արասցէ եւ կամ ընդ նմա հաց կերիցէ այն պատառն եղիցի որ յուզա էտա եւ մերկացաւ զչնորհան $w(\text{ստուա})-$ ծային, եւ որ ոչ հեռացի յամ(ենայն) զօրութ(են)է ի նմանէ ընդ $u(w)t(w)-n(w)j$ դատապարտեսցի, ոչ միայն ի նմանէ... լեւորք նմանիցէն նմա, եթէ վարդապետ, եթէ $g(w)z(\text{անա})j$, եւ եթէ աշխարհական, որք նորին ախտիւն իցեն ախտացեալք որ այնպիսիքն պակասեն, քան զնեստորականս եւ ուրացողաց են հաւասարք. եւ արդ եթէ մեզ լսէք եւ հեռանայք, երկնից պատուիրեցաք վարձք նորին ձեզ եղիցի եւ մեղքն մեզ, ապա թէ ոչ դուք լիցիք պարտական ահեղ ատենին ք(րիստոս)ի, արիւն ձեր ի գլուխ ձեր, զօղուտն ձեր տեսէք, քանզի մեզ հարկեր զձեզ զգուշացուցանել: Եւ դ(ար)ձ(եա)լ թէ ունկնդիր լինիք մեզ եւ $n(r)u(x)$ պատուիրեցաքն առնէք, տացէ ձեզ ըզտ(x)ր $w(\text{ստու})\theta$ մեր մեղաց թողութի(ւն), եւ կենաց երկարութի(ւն), եւ մարմնոյ առողջութի(ւն), ճանապարհաց ձերոց արեւշատութի(ւն) ծնողաց ձերոց մեղաց թողութի(ւն) եւ ննջեցելոց ձերոց հանգիստ եւ արքայութի(ւն) ք(րիստոս)իւ $j(\text{իսուս})իւ t(\text{էրա})մք մերով որ է $w(\epsilon)r$ չ(նեա)լ $j(w)\epsilon(\text{ի})t(\text{եանրա})$:»$

«Դ(ար)ձ(եա)լ ծանիք ջուղայու վաճառականք մէկ քանի մարդ այսինքն մինչ ի θ (10) հողի կան ջուղայցի որ կու դան Փռանկաց յեկ(ե)ղ(ե)ցին, $u(w)t(w)r(w)u$ մանաւանդ խորհրդակցութի(ւն) ունին չբարսեղն որ միշտ գնան առ նա եւ լսեն զն(n)r(w) թունալի բանն, ահա պատուիրելով պատուիրեմք հեռանալ ի նոցունց այսուհետեւ ով ոք $n(n)-g(w)$ հետ այլ խօսի կամ առեւտուր առ-

նէ, կամ փսոն տայ, կամ օղէն (սենեակ) թողու, կամ ինքն $n(n)g(w)$ օղէն (սենեակ: Յ.Ք.) զնայ նոյնեալ եղիցի եւ կապեալ, եւ հեռացողն օրհնեալ. եւ արձակեալ. եւ եթէ $n(n)g(w)$ դառնան եւ խորչին յայն անիծեալ չբարսեղէն, եւ թարկեն Փռանկաց եկեղեցի զնալն. աստուած իւրեանց մեղքն թողցէ, եւ տացէ մասն եւ բաժին ընդ $u(\text{ուր})ք$ եւ ընդ սիւրելիս անուան իւրոյ, ապա թէ համառեալ մնայցեն ի նոյնն բարկութի(ւն) $w(\text{ստուծո})j$ եղիցի ի $v(\epsilon)r(w)$ այնպիսեացն եւ նոցին համախոհացն եւ զոր ինչ զործոյ ձեռն արկանիցեն մի յաջողեսցի նոցին, այլ հակառակսն պատահեսցի նոք(w) հակառակ են $w(\text{ստուծո})$, դայս եւս գիտաջիք ճշ(մար)տին $w(\text{ստուծո})j$ յայտնի է. տեղս այնպէս առնեմք զնոսա որ մէկ զէկանի եկտիրար (կարողութիւն, արժէք) չունենայ, եւ իւրեանց աղային ասեմք ապրանքն ձեռացն առնուլ տամք քանզի մնամք եւ համբերեմք մինչ այս զրոյս ձեզ հասնին ապա թէ ոչ դարձցին տեսցեն թէ եւ մեք զինչ առնեմք, զրա մենք իւրաքանչիւրին յանուանէ գիտեմք թէ ո՞վ են բայց յանուանէ չբրեցաք այլ խնայեցաք զի դարձցին, ապա թէ անդարձ մնայցեն յայնժամ. եւ մեք մեք խորհեցածն առնեմք ահա՛ ըզգուշացուցաք ձեզ դուք գիտեք: Այլև դայս գիտասջիք սիրելիք, այդ անիծից որդի չբարսեղը իբրեւ զպազան յայտնապէս գիշատեց զժոտս ք(րիստոս)ի, զոր թէ ոմանք տղիտարար. հաւանէին, $u(w)h(w)j$ բազումք անհաւանք լեալ արհամարհէին զինքն. իսկ այժմս լուաք ի հաւատարիմ եւ ի գիտուն արանց թէ վարդան ոմն եւս է եկեալ առ այդք եւ կեղծաւոր բանիւք հետեւեցուցանէ ինքեան. զժողովուրդն քանզի մեք հաւաստի լսեցաք, որ դա եւս θ (10) տարի աւելի է որ Փռանկատան է եղեր ի լեհ. եւ ի հոռոմ, այժմ եւս ի փափէն ոռճիկ ունի այսինքն օլօփայ, պատճառն այն թէ դայ ի մէջ ազդիս եւ որսայ զմարդիկք ի կողմն իւրեանց, զոր եւ դա յառաջնում նուազին հրամանաւ, եւ թղթով նիկողին եկեալ ի թօղաթ. եւ անընդունակ է եկեալ ի թօղաթացոց քրիստոսասէր) ժողովրդոց, եւ անտի հալածական կու դնայ. առ $w(\text{ա-$